

MÙA NÔNG CŨ ...

Nhâm nhi cày cấy, vùi ngòn ngọt, cay cay đều lòng. Cái cảm giác thót quen thuộc. Hình như lâu lắm rồi, tôi mới có lại cảm giác này. Thót thót áp, yêu thương. Con đường quê ngoằn ngoèo dẫn ra bờ ruộng. Mệt mỏi đến tận miền mộng ...

Đêm sáng trắng, con sông Trường Giang mệnh mang sóng nước, gió lùa thổi cơn mát lành. Đứng lúa chín căng mình trĩu nặng vàng óng. Xa xa, những dãy nhà dân nhép nháy ánh đèn... Trên cao, phía con đường lên cửa thành phố nhìn xuống, cảnh quê thót thanh bình, yên ả. Bé Út thốt lên “Chào ơi! Đẹp quá chừng!”. Rồi chợt nó trầm ngâm “Mà vào mùa mưa lũ thì thì quá cô nh?”

Phải rồi, thương lòng! Khúc ruột mềm Trung mà. Có “tháng bảy nước nhẩy qua bờ”, ông bà xưa nói quí không sai. Chợt cơn mưa liên miên ngày dài là nước ngập tràn ruộng, hai ba ngày là thối mữa mữa đường quê, bốn năm ngày liền thì ôi thôi “biến trở miền mộng”, long đong nơi kh. Đứng trên đường lên nhìn xuống làng quê nghe dấy lên một cảm giác lạnh lẽo, xót xa. Tôi đã nhấc chân lên nhìn phía tây. Những con đò đánh cá, cào hến ven sông Trường Giang giờ thêm người đưa đón bà con đi làm, lên chợ, học sinh đi học... Dối vạ xa xăm mà nhớ đến nao lòng!

Ngày ấy, quê, khi chuồn bèo vào mùa mưa, ba thương chợt nhớ bao cát lên nhà để tránh gió bão thổi mái. Cửa ngõ được kiêng tra để phòng phó vùi thiên tai khốc nghiệt. Lòng thương tiếc được mua nhieu hơn để đỡ đỡ mùa mưa. Những người lo lắng khi mưa ập đến, trở con thì được biết ham thích, đi chợ mua vật. Có hai mẹ con đi chợ thì có đến chín đứa ríu rít khoái “món” này. Lòng thót! Những trở ngại thương đi ra giữa mùa trắng, người người lo lắng bắt đầu dọn dẹp để trở con sẵn sàng lên kế hoạch “lũ lụt”. Có lần lũ lụt bắt đầu đêm, thót chân xuống giếng nghe tiếng “chầm”. Cửa nhà cuốn cuốn vác lúa đưa lên cao. Mọi kíp bê thùng gạo, mớ muối, cái kiêng ba chân và bó củi khô lên bàn. Mọi bèo mớ y chớm lên gác xép người tránh lụt, ba dắt con trâu cái đang chửa đi tránh nước. Hai chớm thương nhợt nhạt lên xuồng chân củi u thang, khoanh nước mắt hời. Mọi cớ, mọi vạ “Cha thì bày”...

Ngôi trường quê thót thương giữa vùng nước nên chớm cơn mưa lũ là học sinh nghẹn học. Lũ trở khoái vô cùng. Khoái hến nước là chớm hai ba ngày sau khi nước rút, lũ trở kéo nhau lên bè chuồng đi “đào lụt”. Có lần bè chuồng ra giữa dòng nước sâu, luồn cuốn chớm hết mớ cây

TRANG THỜ NHÀ GIÁO: MÙA NƯỚC NƠI

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ hai, 13 Tháng 11 2017 08:55 -

---

sào, không ai rành bơi, sợ mất phen ra hợn. May mà chú Năm đi thâu trâu thây vầy đã kéo bè tấp vô bờ. Vầy mà đâu có chừa, năm nào cũng nắn nắn ba làm bè chuôi bơi sông...

Năm y mà a lòn, nước c lên xuồng thọt thọt ng, kéo dài c tu n li n. Ngày nh d i kh mong l t đ đ c ngh h c, l n lên thì lo l ng không theo k p b n bè. Ngh h c đ rhôm th hai, tôi t i c r vì l p chuyên h c c ngày, ngh hai ngày là m t vô kh i bài h c. Th y d y Văn c a tôi th c s đáng m t s ph . Ngh h c t i t c a th y, t i c l m. Ch ng m a ng t, tôi xin ba đ a đi h c. M y gia đình g n nhà chung nhau nh ng cây chu i s l n đ làm bè. Sáng s m, c m i bè ch b n h c sinh, chèo ri t g n c ti ng đ ng h m i lên đ c đ ng chính trên ph . Ng i trên bè s t nên đ a nào cũng mang qu n xà l n, qu n áo m a ho c cái t i, sách v , qu n dài b h t vô cái túi ni lông to b . Đ t chân lên đ ng chính là c nhóm nhanh chóng x qu n dài, mang dép ch nh t r i t i p t c hành trình cu c b ch ng năm cây s m i đ n đ c tr ng h c. V a nhìn th y chúng tôi, các b n ùa ra xem nh ...kì tích. “N c to đùng mà qua đ c à?”, “Đi b ng xu ng chu i h , thích he...”. Có đ a còn l o đ o “Cho tui v quê l i l t v i” Tr i ! Đúng là dân ph !...

Nh ng bài văn ra đ i ngày m a đ ng nh cũng t át h n. B a y th y giáo ra đ “Tìm hi u đ i t ai trong ca dao Vi t Nam”. M a l t c tu n, m g i tôi lên tr ã nhà d i trên ph . Phía tr c nhà d i là sân v n đ ng. Ti ng loa phát thanh vang vang. Dì b o thành ph đ ang t ch c v n đ ng cán b , bà con dân ph đ óng góp ng h bà con vùng lũ. B i t gi này ba m , anh ch còn v t v i dòng n c l t, n c m t tôi t nhò c quy n v bài t p. Không th khóc mãi đ c. Ba m không mu n mình th t h c mà. Mình ph i h c t t thay vì ng i khóc. Tôi t nh . V y r i tôi c m cú vi t m t m ch ch ng b n năm trang gi y. Lòng th y nh v i. Bài làm văn y đ c th y giáo đánh giá “Hi u đúng đ ng ý c a đ . Bài làm văn phong phú và có nhi u ch phân tích đúng”. Tôi nh y c ng lên vì đ c đi m 8, c l p ch có hai ng i đ t đi m 8 và vì v i th y tôi, đ t đi m 6 c a th y đã đ c coi là oách l m r i. Và vì, tôi đã bi t đ em l i ni m vui cho ba m yêu th ng...

Gi đây m i mùa m a lũ v , đ n l p, th y ch ng i v ng em, lòng c b n ch n lo l ng. Em có nh tôi, đ ang đi gi a dòng n c n i? Bài gi ng gi a mùa m a c th r ng r ng...

HOÀNG TH Y

GV THPT DUY TÂN, TAM K , QU NG NAM